

Ekonomiutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av konsumentskyddslagen, avfallslagen och lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av konsumentskyddslagen, avfallslagen och lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna (RP 47/2026 rd): Ärendet har remitterats till ekonomiutskottet för betänkande och till miljöutskottet för utlåtande.

Utlåtande

Utlåtande har lämnats av
- miljöutskottet MiUU 17/2026 rd

Sakkunniga

Utskottet har hört

- lagstiftningsråd Marja Luukkonen Yli-Rahnasto, justitieministeriet
- ledande sakkunnig Fowaa Kyei, Konkurrens- och konsumentverket
- verkställande direktör Heidi Salonen, Ekokompassi, Finlands naturskyddsförbunds Kinos Ab
- expert Asko Metsola, Finlands näringsliv rf
- klimatexpert Lasse Leipola, Finnwatch rf
- verkställande direktör Kari Luoto, Finsk Handel rf
- jurist Viivi Kuosa, Konsumentförbundet rf
- jurist, vicehäradshövding Sami Hämäläinen, Turism- och Restaurangförbundet rf
- verkställande direktör Jari Perko, Suomen Asiakkuusmarkkinointiliitto ry
- expert Sanna Lempiäinen, Företagarna i Finland rf.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- Tillstånds- och tillsynsverket
- Business Finland Oy
- Ekomatkaileijyhdistys ECEAT Suomi ry
- Livsmedelsindustriförbundet rf
- Erikoiskaupan liitto Etu ry
- Julkisen sanan neuvoston kannatusyhdistys ry

Betänkande EkUB 19/2026 rd

- Medieförbundet rf
- Finlands Dagligvaruhandel rf
- Suomalainen työ ry.

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslås det ändringar i konsumentkyddslagen, avfallslagen och lagen om vissa befogenheter för konsumentkyddsmyndigheterna. Genom ändringarna genomförs direktivet som gäller mer konsumentmakt i den gröna omställningen, det vill säga det så kallade konsumentkyddsdirektivet avseende den gröna omställningen, och direktivet om gemensamma regler för att främja reparation av varor, det vill säga det så kallade direktivet om reparation av varor.

För genomförandet av konsumentkyddsdirektivet avseende den gröna omställningen föreslås det i konsumentkyddslagen vissa ändringar och kompletteringar som gäller den information som ska lämnas vid marknadsföring samt näringsidkarens informationsskyldighet innan ett avtal ingås. Syftet med ändringarna är dels att öka konsumenternas medvetenhet om nyttigheternas miljökonsekvenser, dels att ingripa i framförandet av osanna eller vilseledande miljöpåståenden. För att säkerställa att bestämmelserna iakttas föreslås det också ändringar i bestämmelserna om påföljdsavgifter i lagen om vissa befogenheter för konsumentkyddsmyndigheterna.

För genomförandet av direktivet om reparation av varor föreslås det att tillverkare av vissa varor åläggs en skyldighet att tillhandahålla konsumenterna reparationstjänster i viss omfattning också när det inte är fråga om ett sådant fel i varan som säljaren eller tillverkaren ansvarar för. Dessutom föreslås preciseringar i bestämmelserna om avhjälpande av fel vid köp av varor. Nytt är också bestämmelserna om ett europeiskt formulär för reparationsinformation, som reparatörer av varor kan använda om de så önskar. I avfallslagen föreslås bestämmelser om tillhandahållande av reservdelar och verktyg samt bestämmelser om förbjudna avtalsvillkor och förbjuden praxis som förhindrar reparation av varor. Dessa bestämmelser ska också tillämpas i förhållandet mellan näringsidkare.

De bestämmelser som utfärdas för genomförandet av konsumentkyddsdirektivet avseende den gröna omställningen ska tillämpas från och med den 27 september 2026. De bestämmelser som utfärdas för genomförandet av direktivet om reparation av varor ska tillämpas från och med den 31 juli 2026. Bestämmelserna i 5 och 8 kap. i konsumentkyddslagen och i avfallslagen och i 2 § 3 mom. 3 och 4 punkten samt 3 § 1 mom. i lagen om vissa befogenheter för konsumentkyddsmyndigheterna, det vill säga bestämmelserna i anslutning till genomförandet av direktivet om reparation av varor, föreslås träda i kraft den 31 juli 2026, medan bestämmelserna i 2 och 6 kap. i konsumentkyddslagen samt i 13 § 1 mom. 1 punkten och 16 § 1 mom. 1 punkten i lagen om vissa befogenheter för konsumentkyddsmyndigheterna, det vill säga bestämmelserna i anslutning till genomförandet av direktivet avseende den gröna omställningen, föreslås träda i kraft den 27 september 2026.

Betänkande EkUB 19/2026 rd

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Bakgrund och mål

Syftet med förslaget är att genomföra konsumentskyddsdirektivet avseende den gröna omställningen (direktiv (EU) 2024/825, ”konsumentmaktsskyddsdirektivet”) och direktivet om reparation av varor (direktiv (EU) 2024/1799). Direktiven ingår i den europeiska gröna given, vars syfte är att främja hållbar konsumtion. Båda direktiven förutsätter ändringar i den nationella lagstiftningen och baserar sig i princip på en fullständig harmonisering. Direktiven ger ett ytterst begränsat nationellt handlingsutrymme.

I den aktuella propositionen föreslås det ändringar i konsumentskyddslagen, avfallslagen och lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna. Ekonomiutskottet anser att lagförslagen i propositionen är motiverade och fyller sitt syfte. Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med följande motiveringar och smärre tekniska ändringar.

Konsumentskyddsdirektivet avseende den gröna omställningen

Regleringens syften och utgångspunkter. Syftet med konsumentskyddsdirektivet avseende den gröna omställningen är att bidra till en välfungerande inre marknad och föra den gröna omställningen framåt genom att främja i synnerhet en cirkulär samt en ren och grön ekonomi. Syftet är att ge näringsidkare förutsättningar att verka på lika villkor på den inre marknaden och att ge konsumenterna förutsättningar att på kunskapsbasis välja produkter som är bättre för miljön än konkurrerande produkter. Ekonomiutskottet välkomnar allmänt målen med både direktivet och den aktuella lagstiftningen om genomförande av direktivet.

För genomförandet av konsumentskyddsdirektivet avseende den gröna omställningen föreslås det i konsumentskyddslagen vissa ändringar och kompletteringar som gäller den information som ska lämnas vid marknadsföring samt näringsidkarens informationsskyldighet innan ett avtal ingås. Syftet med ändringarna är dels att öka konsumenternas medvetenhet om nyttigheternas miljökonsekvenser, dels att ingripa i framförandet av osanna eller vilseledande miljöpåståenden. För att säkerställa att bestämmelserna iakttas föreslås det också ändringar i bestämmelserna om påföljdsavgifter i lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna.

Redan nu kan det ingripas i osanna och vilseledande påståenden om miljön vid marknadsföringen genom så kallade generalklausuler i konsumentskyddslagen. Nu föreslås att det till konsumentskyddslagen fogas mer detaljerade bestämmelser än tidigare om förbjudna påståenden som uttryckligen gäller miljö, samhälle eller cirkulär ekonomi. Nytt är bland annat att påståenden om framtida miljöprestanda ska vara tillåtna endast om påståendena grundar sig på tillförlitliga och detaljerade planer, vars framsteg också övervakas.

Miljöutskottet har bedömt konsekvenserna av den föreslagna regleringen i sitt utlåtande till ekonomiutskottet (MiUU 17/2026 rd — RP 47/2026 rd). Miljöutskottet anser att synliggörandet av miljöledningssystem stöder lagens mål att minska vilseledande miljökommunikation och främjar samtidigt användningen av tillförlitliga miljömärken. Målet är också att miljömärkena ska få en starkare roll som viktiga och tillförlitliga verktyg för konsumenterna när det gäller att

Betänkande EkUB 19/2026 rd

identifiera mer miljövänliga alternativ. Också ekonomiutskottet anser det vara viktigt att förbättra förtroendet för miljömärkningarna. Enligt utskottets uppgifter har konsumenterna ett lågt förtroende särskilt för sådana miljömärkningarna som företagen själva utvecklat, och den nu föreslagna regleringen kan främja konsumenternas möjligheter att fatta välgrundade köpbeslut.

De föreslagna kraven på hållbarhetsmärkning ändrar avsevärt den nuvarande användningen av miljö- och hållbarhetsmärkningarna (se även MiUU 17/2026 rd). Också vid ekonomiutskottets sakkunnigutfrågning har regleringens konsekvenser för de miljömärkningarna och hållbarhetsmärkningarna som används betonats. I Finland används många olika miljö- och hållbarhetsmärkningarna inom olika sektorer, och vissa sektorer har också egna hållbarhetsåtaganden. Det finns också många hållbarhetsmärkningarna som inte certifierats av en utomstående aktör. I och med genomförandet av konsumentskyddsdirektivet avseende den gröna omställningen blir det förbjudet att uppvisa en hållbarhetsmärkning som inte grundas på ett certifieringssystem eller som inte fastställts av offentliga myndigheter. Exempel på hållbarhetsmärkning som har fastställts av myndigheter är logotyper som beviljas när kraven i anslutning till Emas-systemet och EU-miljömärket uppfylls.

Regleringens konsekvenser för små och medelstora företag. Vid sakkunnigutfrågningen har det uttryckts oro över den föreslagna regleringens konsekvenser för små och medelstora företag. Enligt utskottets uppgifter finns det cirka 1 200 små och medelstora företag i Finland som använder etablerade miljöledningssystem (t.ex. Ekokompassen, Green Key, RALA, Green Office). Genom miljöledningssystem som lämpar sig för små och medelstora företag är det möjligt att utveckla miljöansvaret för mindre företag och samtidigt trygga deras konkurrenskraft.

I propositionen förutsätts det att efterlevnaden av miljöledningssystemets krav övervakas av en oberoende tredje part. Övervakningen ska vara objektiv och tillsynsmyndighetens kompetens ska grunda sig på officiella standarder eller nationellt godkända förfaranden. Sakkunniga har framfört att alternativen — omfattande ackreditering, andra tillsynsförfaranden eller frångående av certifiering — inte är lämpliga för små och medelstora företag. Andra system (t.ex. Emas och ISO 14001) har bedömts vara lämpliga för stora företag, men de kan vara för tunga, dyra och administrativt krävande för små och medelstora företag. Regleringen har bedömts kunna leda till att miljöarbetet hos små och medelstora företag försvagas och att arbete som redan utförts i flera år går till spillo. Regleringen kan också leda till ojämlika konkurrensvillkor för företag av olika storlek samt äventyra företagens tillväxt och exportmöjligheter. Regleringen har också bedömts kunna äventyra möjligheten för små och medelstora företag att delta i offentlig upphandling, eftersom miljöcertifikat är ett villkor vid många konkurrensutsättningar.

Ekonomiutskottet betonar att eftersom direktivet innebär fullständig harmonisering lämnar det mycket lite nationellt handlingsutrymme. Dessutom har det i en utredning till ekonomiutskottet å andra sidan bedömts att de krav som direktivet ställer på certifieringssystemet inte är oskäligen. Utgångspunkten i propositionen är att det inte heller till exempel på förordningsnivå ska vara möjligt att föreskriva om hundratals olika märkningarna. Utskottet anser dock att det är viktigt att säkerställa att tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna, anvisningarna och statsrådets förordning om samma ärende stöder möjligheterna för små och medelstora företag att fortsätta tillämpa etablerade miljöledningssystem och följa regleringen på ett sätt som orsakar minsta möjliga administrativa börda. Ekonomiutskottet påpekar å andra sidan att det ovan beskrivna

Betänkande EkUB 19/2026 rd

problemet i fråga om offentlig upphandling minskar av att de bestämmelser som föreslås med stöd av direktivet endast tillämpas på näringsidkarnas egen marknadsföring och på deras kundrelationer, när verksamheten riktar sig till konsumenter. Regleringen gäller inte situationer där en näringsidkare är verksam på någon annan marknad än konsumentmarknaden.

Miljöutskottet har också fäst ekonomiutskottets uppmärksamhet (MiUU 17/2026 rd) vid behovet av att följa lagstiftningens konsekvenser särskilt för små företag och till exempel deras möjligheter att delta i offentlig upphandling, och vid behov – om den nya regleringen har sådana konsekvenser – vidta åtgärder för att på nationell nivå godkänna etablerade miljöledningssystem. Ekonomiutskottet delar miljöutskottets oro och anser det vara viktigt att i fortsättningen följa och bedöma regleringens konsekvenser och ändringsbehov. Ekonomiutskottet anser också att Finland i EU bör främja reglering som bättre lyfter fram små och medelstora företags särbehov.

Om tolkningen av regleringen. Ekonomiutskottet delar de sakkunnigas oro över att direktivets tillämpningsområde är flertydigt. Detta har också identifierats i propositionen, där det nämns att det är osäkert om vissa befintliga märkningar kommer att omfattas av definitionen av hållbarhetsmärkning eller inte. Situationen skapar osäkerhet bland företagen och försvårar den praktiska tillämpningen av regleringen. Oklarheterna i regleringen och den snäva tidsplanen för genomförandet av direktivet har till och med bedömts kunna leda till att företagen inte vågar informera om sitt ansvarsarbete, vilket inte heller skulle gynna konsumenterna.

Enligt ekonomiutskottets uppgifter hänför sig flertydigheten bland annat till olika märkningar som gäller inhemskt ursprung eller näringsmässigt innehåll. Ekonomiutskottet anser att exempelvis en märkning som enbart anger produktens inhemska ursprung, inte i sig bör betraktas som en hållbarhetsmärkning enligt definitionen i direktivet, även om man med sådana märken också kan försöka signalera om en nyttighets miljöegenskaper och sociala egenskaper. En tolkning av att den typen av märken hör till direktivets tillämpningsområde skulle innebära en skyldighet att iakttäta ett certifieringssystem, vilket kan medföra betydande kostnader och försämra möjligheterna att använda till exempel märkningar som lyfter fram finländsk produktion, design och över huvud taget finländska företag och som stöder deras verksamhet.

Vid ekonomiutskottets sakkunnigutfrågning har det också framförts ett behov av att precisera att som hållbarhetsmärkning inte betraktas till exempel en logotyp genom vilken medierna visar sitt engagemang för en inom mediesektorn allmänt erkänd och godkänd självregleringsmekanism enligt artikel 18.1 d i den europeiska mediefrihetsförordningen (förordning (EU) 2024/1083), såsom självregleringsorganet Opinionsnämnden för massmedier. Det har bedömts att ett sådant oberoende självregleringsorgan inte heller kan knytas till extern styrning eller utvärdering genom ett förfarande som förutsätter validering eller certifiering, utan att systemets centrala grundprinciper går förlorade. Ekonomiutskottet anser att en sådan logotyp inte ska betraktas som en hållbarhetsmärkning enligt direktivet.

Ekonomiutskottet anser det vara viktigt att statsrådets förordning, som utgör bilaga till den nu föreslagna lagstiftningen, och motiveringspromemorian till den kompletteras med ovan nämnda preciseringar om vilka märkningar som inte ska betraktas som hållbarhetsmärkningar enligt definitionen i förordningen.

Betänkande EkUB 19/2026 rd

Övergångsperiod. De bestämmelser som utfärdats med stöd av konsumentskyddsdirektivet avseende den gröna omställningen ska tillämpas från och med den 27 september 2026. En central fråga i samband med beredningen av propositionen har varit behovet av en nationell övergångsperiod för hållbarhetsmärkningar och miljöpåståenden i anslutning till nyttigheter eller deras förpackningar som släppts ut på marknaden före regleringens ikraftträdande. Direktivet beaktar inte att produkters lagringscykler varierar och att lagringstiderna inom vissa produktgrupper kan vara mycket långa. Det innebär att det vid tidpunkten för ikraftträdandet fortfarande kan finnas produkter i näringsidkarnas lager vars förpackningar och märkningar inte fullt ut uppfyller de nya kraven som gäller miljöpåståenden och hållbarhetsmärkningar.

Vid sakkunnigutfrågningen har det lyfts fram att produkter som förpackats eller märkts enligt gammal praxis i värsta fall måste förstöras, vilket helt strider mot målen för den gröna omställningen. Bearbetningen av produkterna skulle medföra oskäliga kostnader för verksamhetsutövarna, eftersom produktförpackningarna måste förses med den nya information som behövs och förbjudna påståenden, symboler och logotyper ska avlägsnas eller ersättas. Konsekvenserna av regleringen har till denna del granskats tämligen ingående också i propositionen. Ekonomiutskottet anser att en övergångsperiod behövs och betonar att ett godkännande av regleringen utan en övergångsperiod kan leda inte bara till oskäliga kostnader för verksamhetsutövarna utan också till slutresultat som strider mot det egentliga syftet med regleringen.

Enligt ikraftträdandebestämmelsen i utkastet till statsrådets förordning om otillbörligt förfarande från konsumentsynpunkt vid marknadsföring och i kundrelationer, som utgör bilaga till propositionen, ska bestämmelserna i 2 § 4, 29 och 30 punkten tillämpas först från och med den 27 mars 2027 på marknadsföring som ingår i en nyttighet eller dess förpackning som har släppts ut på marknaden innan förordningens ikraftträdande. I propositionen och vid ekonomiutskottets sakkunnigutfrågning har det framförts att övergångstiden inte baserar sig på direktivet, och i propositionen granskas också vilka konsekvenser det får om kommissionen inleder ett överträdelseförfarande i ärendet. Ekonomiutskottet betonar å andra sidan att genomförandet av direktivet för närvarande pågår i flera medlemsstater.

Direktivet om reparation av varor

Till följd av direktivet om reparation av varor föreslås det ändringar i konsumentskyddslagen, avfallslagen och lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna. Det föreslås att tillverkare av vissa varor åläggs en skyldighet att tillhandahålla konsumenterna reparationstjänster i viss omfattning också när det inte är fråga om ett sådant fel i varan som säljaren eller tillverkaren ansvarar för. Om tillverkaren är etablerad utanför unionen, ska ansvaret för ordnandet av reparationstjänsten vila på tillverkarens auktoriserade representant i unionen, om en sådan saknas på importören och om dessa saknas på distributören av varan. Den nämnda reparationsskyldigheten gäller endast vissa varaktiga konsumtionsnyttigheter som förtecknas i bilaga II till direktivet, såsom flera hushållsmaskiner samt mobiltelefoner. Också omfattningen av reparationsskyldigheten bestäms i enlighet med de EU-förordningar som gäller dessa varor, och den är således inte obegränsad. Reparationen ska genomföras antingen kostnadsfritt eller till ett skäligt pris.

Betänkande EkUB 19/2026 rd

Dessutom föreslås preciseringar i konsumentskyddslagens bestämmelser om avhjälpande av fel vid köp av varor. Nytt är också bestämmelserna om ett europeiskt formulär för reparationsinformation, som reparatörer av varor kan använda om de så önskar. I avfallslagen föreslås bestämmelser om tillhandahållande av reservdelar och verktyg samt bestämmelser om förbjudna avtalsvillkor och förbjuden praxis som förhindrar reparation av varor. Dessa bestämmelser ska också tillämpas i förhållandet mellan näringsidkare. För genomförandet av direktivet om reparation av varor föreslås det också att det utfärdas en förordning av justitieministeriet om ett europeiskt formulär för reparationsinformation.

Direktivet om reparation av varor innehåller också bestämmelser om inrättandet av en europeisk onlineplattform för reparation. Syftet med onlineplattformen är att föra samman reparatörer av varor med konsumenter. Europeiska kommissionen ansvarar för inrättandet av plattformen, men i direktivet förutsätts det att medlemsstaterna utser nationella kontaktpunkter som ansvarar för uppgifterna i anslutning till förvaltningen av den nationella delen och vid behov för tillsynen över uppgifterna i den nationella delen. Enligt propositionen ska Tillstånds- och tillsynsverket vara nationell kontaktpunkt för den europeiska plattformen för reparation.

Miljöutskottet har i sitt utlåtande om propositionen (MiUU 17/2026 rd) förhållit sig positivt till målen med bestämmelserna om reparation av varor. Miljöutskottet betonar i sitt utlåtande att en betydande del av de konsekvenser som många produkter har för miljön uppkommer redan i tillverkningsfasen, varvid en förlängning av livslängden genom reparation minskar de relativa miljökonsekvenserna av produktionsfasen. Reparation kan minska en produkts koldioxidavtryck och andra miljökonsekvenser jämfört med tillverkningen av en ny produkt. Reparation av produkter kan också minska mängden avfall och användningen av jungfruliga naturresurser, förbättra försörjningsberedskapen och på lokal nivå ge upphov till arbetstillfällen. Kraven på tillgången till reservdelar, verktyg och reparationsanvisningar samt kravet på ett skäligt pris kan också dämpa den ”strategiska” överprissättningen av reservdelar, som i nuläget gör att det ofta är mer lönsamt att köpa nytt än att reparera gammalt.

Ekonomiutskottet instämmer i miljöutskottets bedömning och välkomnar målen i direktivet om reparation av varor och anser att de föreslagna genomförandesätten är ändamålsenliga. Vid ekonomiutskottets sakkunnigutfrågning diskuterades särskilt säljarens ansvarstid för fel och avhjälpande av fel i varor. Sakkunniga framförde att i fråga om avhjälpande av ett sådant fel i en vara som hör till säljarens ansvar ska reparation vara den primära lösningen när det är tekniskt och ekonomiskt motiverat. Likaså föreslogs det att ansvarstiden för fel begränsas till två år.

Ekonomiutskottet betonar dock att artikel 13 i varuförsäljningsdirektivet (direktiv (EU) 2019/771) innehåller bestämmelser om avhjälpande åtgärder vid bristande avtalsenlighet. Artikel 13 har kompletterats med en ny punkt, enligt vilken säljaren, innan denna vidtar den avhjälpande åtgärden för att återställa varan till avtalsenlighet, ska informera konsumenten om konsumentens rätt att välja mellan reparation och utbyte. Det går inte att på nationell nivå avvika från direktivet så att reparation alltid ska vara den primära avhjälpande åtgärden. I enlighet med propositionen åläggs säljaren bland annat en uttrycklig skyldighet att i en situation där ett fel förekommer informera köparen om hans eller hennes rätt att välja mellan att säljaren avhjälpes felet eller levererar en felfri vara. Ekonomiutskottet noterar dessutom att frågan om felansvar har övervägts ingående senast i samband med genomförandet av varuförsäljningsdirektivet år 2021 (se även

Betänkande EkUB 19/2026 rd

EkUB 34/2021 rd — RP 180/2026 rd), då man beslutade att bevara det rättsläge som redan gällde i Finland i fråga om att felansvaret bestäms utifrån varans förväntade livslängd och inte är bundet till ett definitivt årtal.

Miljöutskottet har i sitt utlåtande också fäst uppmärksamhet vid att det i artikel 13 i direktivet om reparation av varor förutsätts att medlemsstaterna vidtar minst en åtgärd för att främja reparation. Medlemsstaten ska anmäla åtgärden till Europeiska kommissionen senast den 31 juli 2029. Åtgärder som diskuterats är bland annat en nedsatt mervärdesskattesats för reparationer, införande av en så kallad reparationsedel och en reparationsfond som producenterna finansierar och som är avsedd för reparation av sådana produkter som omfattas av producentansvar. De två förstnämnda förutsätter offentlig finansiering, medan det för en reparationsfond – enligt en modell som redan används i Frankrike – är möjligt att avsätta en andel av producentsammanslutningens omsättning. Utskottet instämmer i miljöutskottets bedömning om att det är viktigt att olika åtgärder för att främja reparation utreds och utvärderas i god tid före tidsfristen. En reparationsfond kan vara en möjlig åtgärd för att uppfylla kravet enligt direktivet.

I samband med ekonomiutskottets sakkunnigutfrågning har det framkommit ett behov av att precisera tolkningen av 8 kap. 23 § 2 mom. i konsumentskyddslagen. Genom den föreslagna bestämmelsen genomförs artikel 4.3 i direktivet, som gäller reparatörens rätt att begära att konsumenten betalar de nödvändiga kostnaderna för en diagnostiktjänst. Enligt utskottet har bestämmelsen i konsumenttvistenämndens avgörandep Praxis tolkats så att den också gäller situationer där initiativet till en preliminär utredning av felet har kommit från näringsidkaren. Utskottet anser utifrån inkommen utredning att 8 kap. 23 § 2 mom. i konsumentskyddslagen också lämpar sig för situationer där näringsidkaren föreslår att en diagnostiktjänst utförs till exempel för att identifiera felets art och typen av reparation samt för att uppskatta reparationspriset och konsumenten uttryckligen samtycker till detta.

DETALJMOTIVERING

2. Lagen om ändring av avfallslagen

9 b §. Tillhandahållande av reservdelar och verktyg till ett skäligt pris. Ekonomiutskottet föreslår att numreringen av 9 b § ändras till 9 a §. Vid beredningen av propositionen hade man förberett sig på att en ny 9 a § fogas till avfallslagen i samband med ett annat projekt. Någon sådan paragraf håller emellertid inte på att tas fram, och därför bör 9 b § i den nu aktuella propositionen ändras till 9 a §.

9 c §. Förbjudna avtalsvillkor och förbjuden praxis. Av de orsaker som nämns ovan i samband med 9 b § föreslås det att numreringen av 9 c § ändras till 9 b §. Ekonomiutskottet konstaterar dessutom att också i fråga om denna paragraf avses med tillverkare en sådan tillverkare som avses i artikel 2.42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG och som det hänvisas till i 9 b § 2 mom. i propositionen, som nu blir 9 a § 2 mom.

Betänkande EkUB 19/2026 rd

FÖRSLAG TILL BESLUT

Ekonomiutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 1 och 3 i proposition RP 47/2026 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 2 i proposition RP 47/2026 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om ändring av konsumentskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i konsumentskyddslagen (38/1978) 2 kap. 8 a § 1 mom. 6 och 8 punkten, 15 a § 2 mom. och 19 a §, 5 kap. 12 § 2 mom. 4 punkten, 18 § 1 mom. och 18 a § 2 mom., 6 kap. 9 § 1 mom. 9, 14 och 15 punkten samt 12 § 2 mom. och 8 kap. 23 § 2 mom.,

sådana de lyder, 2 kap. 8 a § 1 mom. 6 och 8 punkten, 15 a § 2 mom. och 19 a § samt 6 kap. 9 § 1 mom. 14 punkten i lag 693/2022, 5 kap. 12 § 2 mom. 4 punkten, 18 § 1 mom. och 18 a § 2 mom. i lag 1242/2021, 6 kap. 9 § 1 mom. 9 och 15 punkten samt 12 § 2 mom. i lag 1211/2013 och 8 kap. 23 § 2 mom. i lag 16/1994, och

fogas till 2 kap. 6 § 2 mom., sådant det lyder i lagarna 561/2008 och 693/2022, en ny 2 a-punkt, till 2 kap. nya 6 a och 6 b §, till 2 kap. 8 a § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 1211/2013 och 693/2022, nya 5 a, 5 b, 6 a, 9 och 10 punkter, till 2 kap. en ny 8 f §, till 5 kap. en ny 31 a §, till 6 kap. 9 § 1 mom., sådant den lyder i lagarna 1211/2013, 693/2022 och 31/2026, nya 13 a-, 13 b-, 20 a- och 20 b-punkter, till 8 kap. nya 36—39 § och en ny mellanrubrik före dem som följer:

Betänkande EkUB 19/2026 rd

2 kap.

Marknadsföring samt förfaranden i kundrelationer

6 §

Förbud mot osann eller vilseledande information

Osann eller vilseledande information kan gälla särskilt
-----

2 a) varans hållbarhet, reparerbarhet och återvinningsbarhet samt andra sådana egenskaper hos konsumtionsnyttigheten som hänför sig till miljö, samhälle och cirkulär ekonomi,
-----

6 a §

Förbud mot marknadsföring av konsumtionsnyttigheter genom irrelevanta och icke-egenskapsbaserade påståenden

En konsumtionsnyttighet får inte marknadsföras med sådana påståenden som saknar betydelse och som inte baserar sig på egenskaperna hos konsumtionsnyttigheten, näringsidkaren eller näringsverksamheten, om påståendet är ägnat att leda till att konsumenten fattar ett köpbeslut eller något annat beslut i anslutning till konsumtionsnyttigheten som konsumenten inte annars skulle ha fattat.

6 b §

Förbjudna miljöpåståenden om framtida miljöprestanda

Vid marknadsföring eller i en kundrelation får inte användas ett miljöpåstående om framtida miljöprestanda utan tydliga, opartiska, allmänt tillgängliga och kontrollerbara åtaganden, om miljöpåståendet är ägnat att leda till att konsumenten fattar ett köpbeslut eller något annat beslut i anslutning till konsumtionsnyttigheten som konsumenten inte skulle ha fattat utan ett sådant påstående.

De åtaganden som avses i 1 mom. ska presenteras i en detaljerad och genomförbar plan (*genomförandeplan*). Genomförandeplanen ska innehålla mål vars uppnående ska mätas under en viss period. Planen ska också innehålla en uppskattning av de resurser som behövs för att genomföra den och av andra omständigheter som är väsentliga med tanke på genomförandet av planen. Näringsidkaren ska se till att en oberoende extern expert regelbundet kontrollerar hur genomförandeplanen framskrider och att dennes slutsatser görs tillgängliga för konsumenterna.

I 1 mom. avses med miljöpåstående ett meddelande, en märkning eller någon annan information som presenteras vid marknadsföring eller i en kundrelation och som inte är obligatorisk och i vilken det anges eller ges intryck av att en konsumtionsnyttighet, en konsumtionsnyttighetskategori, ett varumärke eller en näringsidkare

1) har en positiv eller åtminstone mer positiv inverkan än tidigare på miljön,

Betänkande EkUB 19/2026 rd

- 2) är mindre skadlig för miljön än andra konsumtionsnyttigheter, konsumtionsnyttighetskategorier, varumärken eller näringsidkare, eller
- 3) inte har någon inverkan på miljön.

8 a §

Information innan ett avtal ingås

Utöver vad som föreskrivs om informationsskyldighet någon annanstans i lag, ska näringsidkaren i fråga om annan försäljning av konsumtionsnyttigheter än hem- och distansförsäljning innan ett avtal om konsumtionsnyttigheter ingås ge konsumenten följande information på ett klart och begripligt sätt, om den inte annars framgår av sammanhanget:

---

5 a) ett sådant harmoniserat meddelande om lagstadgat ansvar för fel i fråga om varorna samt dess huvudsakliga delar om vilket det föreskrivs i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/1960 om utformningen av och innehållet i det harmoniserade meddelandet om den rättsliga garantin om avtalsenlighet (reklamationsrätt) och den harmoniserade märkningen för den kommersiella hållbarhetsgarantin, nedan *kommissionens genomförandeförordning*,

5 b) vid behov uppgift om den garanti som tillverkaren har gett och genom vilken tillverkaren förbinder sig att utan extra kostnader svara för varans användbarhet eller andra egenskaper i mer än två år, uppgift om garantins varaktighet samt omnämnande om lagstadgat ansvar för fel genom användning av en harmoniserad märkning om vilken det föreskrivs i kommissionens genomförandeförordning, om tillverkaren har gjort de uppgifter som avses i denna punkt tillgängliga för näringsidkaren,

6) ett omnämnande om ett lagstadgat ansvar för fel i fråga om digitalt innehåll och digitala tjänster,

6 a) vid behov uppgift om tillgången till tjänster efter köpslutet samt uppgift om annan garanti än den som avses i 5 b-punkten och om villkoren för garantin,

---

8) vid behov uppgift om funktionaliteten hos varor med digitala delar, digitalt innehåll och digitala tjänster, inklusive användning av tekniska skyddsåtgärder för dem, samt kompatibiliteten och driftskompatibiliteten för en sådan nyttighet enligt vad näringsidkaren känner till eller rimligen kan förväntas känna till,

9) den minimitid under vilken tillverkaren eller tjänsteleverantören tillhandahåller sådana avgiftsfria säkerhetsuppdateringar eller andra uppdateringar som är nödvändiga för att upprätthålla en vara med digitala delar, digitalt innehåll eller digitala tjänster i enlighet med kraven, om tillverkaren eller tjänsteleverantören har gjort informationen om minimitiden tillgänglig för näringsidkaren,

10) vid behov uppgift om det index som uttrycker möjligheterna att reparera varan och som baseras på harmoniserade krav som fastställts på unionsnivå (*reparerbarhetsindex*) eller, om varan inte har ett reparerbarhetsindex, uppgifter om tillgången till reparations- och underhållsanvisningar och reparationsbegränsningar samt om tillgången till sådana reservdelar som är nödvändiga för att varan ska kunna upprätthållas i enlighet med kraven, liksom uppgift om de beräknade kostnaderna för dessa reservdelar och om beställningsförfarandena, om tillverkaren har gjort denna information tillgänglig för näringsidkaren.

Betänkande EkUB 19/2026 rd

8 f §

Skyldighet att informera om jämförelse av miljö- och samhällskonsekvenser

Om en näringsidkare tillhandahåller en tjänst genom vilken konsumtionsnyttigheter jämförs och konsumenten ges information om nyttigheternas hållbarhet, reparerbarhet eller återvinningsbarhet eller om andra miljömässiga, cirkulära eller samhällseliga egenskaper hos konsumtionsnyttigheterna eller leverantörerna av dem, ska konsumenten ges information om den jämförelsemetod som används, de nyttigheter som jämförs och deras leverantörer samt om åtgärderna för att hålla informationen uppdaterad.

15 a §

Påföljderna vid brott mot bestämmelserna om marknadsföring och förfaranden i kundrelationer

---

En näringsidkare som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot eller försummar det förbud mot otillbörligt förfarande som avses i 1 § eller bestämmelserna i 4–6, 6 a, 6 b, 7, 8, 8 d–8 f eller 9 § är skyldig att ersätta konsumenten den skada som detta orsakat. Likaså är näringsidkaren skyldig att ersätta skada som orsakats av att näringsidkaren uppsåtligen eller av oaktsamhet tillämpat ett sådant vilseledande eller aggressivt förfarande som avses i de bestämmelser som utfärdats med stöd av 15 § 3 punkten.

19 a §

Påföljdsavgift för brott mot bestämmelserna om marknadsföring och förfaranden i kundrelationer

Bestämmelser om påföljdsavgift som påförs för brott mot bestämmelserna i 1, 4–6, 6 a, 6 b, 7, 8, 8 a, 8 d–8 f, 9 och 10 §, 10 a § 1 mom., 11 och 12 § samt 14 § 1 mom. i detta kapitel och mot de bestämmelser som utfärdats med stöd av 15 § finns i lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna (566/2020).

5 kap.

Köp av varor

12 §

Varans beskaffenhet

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska varan uppfylla följande allmänna krav:

Betänkande EkUB 19/2026 rd

4) den ska vara av den kvantitet och kvalitet och besitta den hållbarhet och reparerbarhet samt andra egenskaper som är normala för varor av samma typ och som köparen rimligen kan förvänta sig med hänsyn till varans karaktär och med beaktande av de uppgifter som har lämnats av eller på uppdrag av säljaren, tillverkaren eller andra personer i tidigare led i transaktionskedjan vid marknadsföringen av varan eller annars före köpet.

18 §

Avhjälpan av fel

Köparen har rätt att enligt eget val kräva att säljaren avhjälper felet genom att antingen rätta till det eller leverera en felfri vara. Innan säljaren avhjälper felet ska säljaren informera köparen om dennes rätt att välja mellan antingen rättelse av felet eller leverans av en felfri vara. Om köparen kräver att felet avhjälps genom leverans av en felfri vara, får säljaren på köparens uttryckliga begäran fullgöra sin skyldighet också genom att leverera en motsvarande reparerad vara till köparen. Säljaren är dock inte skyldig att avhjälpa felet på det sätt som köparen kräver eller över huvud taget, om det föreligger ett hinder som säljaren inte kan övervinna eller om det skulle medföra oskäliga kostnader för säljaren att avhjälpa felet. I sådana fall ska det i synnerhet tas hänsyn till betydelsen av felet samt varans värde, i det fall att varan inte hade haft något fel, samt till huruvida rättelse kan ske på något annat sätt utan betydande olägenhet för köparen.

---

18 a §

Förfarande vid avhjälpan av fel

Avhjälpan av fel ska ske inom skälig tid efter det att köparen har informerat säljaren om felet och så att det inte leder till kostnader eller betydande olägenhet för köparen, med beaktande av varans natur och det ändamål för vilket köparen behövde varan. Om den vara som ska repareras till sin natur är sådan att köparna i allmänhet ska ha en sådan vara i permanent bruk eller om andra särdrag hos produktkategorin kräver det, får säljaren inte ta ut någon avgift för användningen av den ersättningsvara som ställts till köparens förfogande under reparationstiden.

---

31 a §

Reparation av varor i vissa fall

Bestämmelser om tillverkarens skyldighet att reparera en vara i vissa fall finns i 8 kap. 37 §.

Betänkande EkUB 19/2026 rd

6 kap.

Hemförsäljning och distansförsäljning

9 §

Information som ska lämnas innan ett avtal ingås

Innan ett hemförsäljnings- eller distansförsäljningsavtal ingås ska konsumenten ges följande information:

-----
9) tillgängliga miljövänliga leveransalternativ och andra villkor för betalning, leverans och annat fullgörande av avtal samt vid behov praxis vid reklamation,
-----

13 a) ett harmoniserat meddelande om lagstadgat ansvar för fel i fråga om varorna samt dess huvudsakliga delar om vilket det föreskrivs i kommissionens genomförandeförordning,

13 b) vid behov uppgift om den garanti som tillverkaren har gett och genom vilken tillverkaren förbinder sig att utan extra kostnader svara för varans användbarhet eller andra egenskaper i mer än två år, uppgift om garantins varaktighet samt omnämnande om lagstadgat ansvar för fel genom användning av en harmoniserad märkning om vilken det föreskrivs i kommissionens genomförandeförordning, om tillverkaren har gjort de uppgifter som avses i denna punkt tillgängliga för näringsidkaren,

14) ett omnämnande om ett lagstadgat ansvar för fel i fråga om digitalt innehåll och digitala tjänster,

15) vid behov ett omnämnande om kundservice, annan service efter köpet och uppgift om andra garantier än de som avses i 13 b-punkten samt villkoren för dem,
-----

20 a) den minimitid under vilken tillverkaren eller tjänsteleverantören tillhandahåller sådana avgiftsfria säkerhetsuppdateringar eller andra uppdateringar som är nödvändiga för att upprätthålla en vara med digitala delar, digitalt innehåll eller digitala tjänster i enlighet med kraven, om tillverkaren eller tjänsteleverantören har gjort informationen om minimitiden tillgänglig för näringsidkaren,

20 b) vid behov uppgift om reparerbarhetsindexet eller, om varan inte har ett reparerbarhetsindex, uppgifter om tillgången till reparations- och underhållsanvisningar och reparationsbegränsningar samt om tillgången till sådana reservdelar som behövs för att varan ska kunna upprätthållas i enlighet med kraven, liksom uppgift om de beräknade kostnaderna för dessa reservdelar och om beställningsförfarandena, om tillverkaren har gjort denna information tillgänglig för näringsidkaren.

Betänkande EkUB 19/2026 rd

12 §

Förhandsinformation vid distansförsäljning

Om konsumenten blir betalningsskyldig genom ett avtal som ingås elektroniskt, ska konsumenten informeras om de omständigheter som avses i 9 § 1 mom. 1, 6, 7, 13 b, 17 och 18 punkten på ett klart sätt och omedelbart innan konsumenten gör beställningen. Näringsidkaren ska också säkerställa att konsumenten uttryckligen godkänner den betalningsskyldighet som är förenad med beställningen.

8 kap.

Vissa konsumenttjänstavtal

23 §

Priset

Om näringsidkaren på konsumentens begäran har företagit förberedande undersökning för att utreda omfattningen av eller kostnaden för en tjänst, har näringsidkaren rätt att kräva betalning för de direkta kostnaderna för dessa förberedande åtgärder under förutsättning att konsumenten har informerats om kostnaderna innan åtgärden utfördes.

Särskilda bestämmelser som gäller vissa näringsidkare

36 §

Det europeiska formuläret för reparationsinformation

Om uppdragstagaren är en näringsidkare som tillhandahåller reparationstjänster för varor, kan denne kostnadsfritt och i varaktig form tillhandahålla beställaren ett standardiserat europeiskt formulär för reparationsinformation. Formuläret ska då lämnas till beställaren inom skälig tid från det att beställaren begärde att få det och innan beställaren blir bunden av ett avtal om tillhandahållande av reparationstjänster. På formuläret ska följande uppgifter ges på ett klart och begripligt sätt:

- 1) namnet på den näringsidkare som tillhandahåller reparationstjänsterna,
- 2) besöksadress där uppdragstagaren är etablerad, uppdragstagarens telefonnummer, e-postadress och, i förekommande fall, andra kommunikationsmedel online som gör det möjligt för beställaren att kontakta uppdragstagaren och kommunicera med denne på ett snabbt, effektivt och lättillgängligt sätt,
- 3) den vara som ska repareras,

Betänkande EkUB 19/2026 rd

- 4) felets natur och den typ av reparation som föreslås,
- 5) priset eller, om priset rimligen inte kan beräknas i förväg, det sätt på vilket priset ska beräknas och den maximala kostnaden för reparationen,
- 6) den tid som behövs för reparationen,
- 7) tillgången till tillfälliga ersättningsvaror under reparationstiden och eventuella kostnader för tillfällig ersättning av varan för beställaren,
- 8) den plats där beställaren ska överlämna varan för reparation,
- 9) vid behov, tillgången till avlägsnande, installation och transport samt andra kompletterande tjänster som erbjuds av uppdragstagaren och specificerade eventuella kostnader för dessa tjänster för beställaren,
- 10) giltighetstiden för formuläret,
- 11) vid behov andra än i 1–10 punkten avsedda ytterligare uppgifter.

Uppdragstagaren får inte ändra de reparationsvillkor som anges i det europeiska formuläret för reparationsinformation under en period av 30 kalenderdagar från den dag då formuläret lämnades till beställaren. Parterna får komma överens om en längre giltighetstid för det europeiska formuläret för reparationsinformation. Om beställaren inom giltighetstiden godtar de villkor som anges i det europeiska formuläret för reparationsinformation är uppdragstagaren skyldig att utföra reparationstjänsten på dessa villkor.

Bestämmelser om formulärets form och närmare innehåll utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

37 §

Tillverkarens reparationsskyldighet i vissa fall

Om det är fråga om en vara för vilken det finns bestämmelser om krav på reparerbarhet i de rättsakter som anges bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1799 om gemensamma regler för att främja reparation av varor och om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiven (EU) 2019/771 och (EU) 2020/1828 och varan har ett fel för vilket säljaren eller tillverkaren inte med stöd av denna lag och tillverkaren inte heller utifrån den garanti som tillverkaren gett är ansvarig, är tillverkaren skyldig att på konsumentens begäran reparera varan i den omfattning som föreskrivs i rättsakterna i bilagan. I sådana fall får tillverkaren vägra att reparera varan endast om det är omöjligt att reparera den.

Reparationsarbetet ska utföras inom skälig tid från det att tillverkaren fick varan i sin besittning eller tog emot den eller från det att konsumenten gjorde varan tillgänglig för tillverkaren. De avgifter som tas ut för reparationsarbetet och för användning av en ersättningsvara som eventuellt ställts till konsumentens förfogande under tiden för reparationen ska vara skäliga.

Om tillverkaren är etablerad utanför Europeiska unionen, tillämpas denna paragraf i stället för på tillverkaren

- 1) på tillverkarens auktoriserade representant som avses i artikel 2.43 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG,

- 2) på den som har importerat varan till Europeiska unionens område, om det inte finns en sådan auktoriserad representant som avses i 1 punkten,

Betänkande EkUB 19/2026 rd

3) på andra fysiska eller juridiska personer i leveranskedjan än tillverkaren eller den som importerat varan till Europeiska unionens område, om det inte finns en sådan auktoriserad representant som avses i 1 punkten eller någon som har importerat varan till Europeiska unionens marknad.

I denna paragraf avses med tillverkare en tillverkare enligt artikel 2.42 i den förordning som avses i 2 mom. 1 punkten.

38 §

Tillverkarens skyldighet att informera om reparationstjänster och vägledande priser

Tillverkaren och vid behov en aktör som avses i 37 § 3 mom. ska hålla den allmänna informationen om sina reparationstjänster lättillgänglig för konsumenterna. Informationen ska vara klar och begriplig. Tillverkaren ska på sin webbplats tillgänglig för konsumenterna hålla information om de vägledande priser som vanligen tas ut för reparationer av varor.

39 §

Påföljderna vid brott mot vissa bestämmelser

Näringsidkare som genom sitt förfarande bryter mot bestämmelserna i 36, 37 eller 38 § får, om det med hänsyn till konsumentskyddet är behövligt, förbjudas att fortsätta med ett sådant förfarande eller att upprepa det eller ett därmed jämförbart förfarande. Bestämmelser om meddelande av förbud och förenande av förbud med vite finns i 2 och 3 kap.

Bestämmelserna i 5 och 8 kap. träder i kraft den 31 juli 2026. Bestämmelserna i 2 och 6 kap. träder dock i kraft först den 27 september 2026. På avtal som ingåtts före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av avfallslagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till avfallslagen (646/2011) nya 9 a, 9 b och 143 d § som följer:

Betänkande EkUB 19/2026 rd

9 a §

Tillhandahållande av reservdelar och verktyg till ett skäligt pris

Om tillverkaren tillhandahåller reservdelar och verktyg för varor som omfattas av tillämpningsområdet för de rättsakter som anges i bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1799 om gemensamma regler för att främja reparation av varor och om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiven (EU) 2019/771 och (EU) 2020/1828, nedan *direktivet om reparation av varor*, ska reservdelar och verktyg tillhandahållas till ett skäligt pris som inte förhindrar reparation av varorna.

Med tillverkare avses en tillverkare enligt artikel 2.42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG.

9 b §

Förbjudna avtalsvillkor och förbjuden praxis

En tillverkare får inte använda sådana avtalsklausuler eller hårdvaru- eller programvarutekniker som förhindrar reparation av varor som omfattas av tillämpningsområdet för de rättsakter som anges i bilaga II till direktivet om reparation av varor, såvida det inte är motiverat att använda sådana avtalsklausuler eller hårdvaru- eller programvarutekniker för att skydda industriella eller immateriella rättigheter eller av någon annan grundad anledning.

Tillverkaren får inte hindra oberoende reparatörer från att använda originalreservdelar eller begagnade reservdelar, kompatibla reservdelar eller reservdelar som skapats genom 3D-printing om dessa reservdelar är i enlighet med de produktsäkerhetskrav och andra krav som föreskrivs i lag samt med industriella och immateriella rättigheter.

143 d §

Nationell kontaktpunkt för den europeiska onlineplattformen för reparation

Tillstånds- och tillsynsverket är nationell kontaktpunkt för den europeiska onlineplattform för reparation som avses i artikel 7 i direktivet om reparation av varor och förvaltar den nationella delen av den europeiska onlineplattform som avses i artikeln.

Denna lag träder i kraft den 31 juli 2026.

3.

Lag

om ändring av lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna (566/2020) 2 § 3 mom. 3 punkten, 3 § 1 mom., 13 § 1 mom. 1 punkten och 16 § 1 mom. 1 punkten, av dem 13 § 1 mom. 1 punkten och 16 § 1 mom. 1 punkten sådana de lyder i lag 694/2022, och *fogas* till 2 § 3 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 1151/2025, en ny 4 punkt som följer:

2 §

Behöriga myndigheter enligt samarbetsförordningen

Behörig myndighet enligt samarbetsförordningen är enbart

---

3) Konkurrens- och konsumentverket till den del det övervakar efterlevnaden av artiklarna 17–20 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG, sådana de har genomförts nationellt genom den lag som blir tillämplig,

4) Tillstånds- och tillsynsverket till den del det övervakar efterlevnaden av artikel 5.4 och 5.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1799 om gemensamma regler för att främja reparation av varor och om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiven (EU) 2019/771 och (EU) 2020/1828, sådana de har genomförts nationellt genom den lag som blir tillämplig.

3 §

Befogenheter i ärenden som omfattas av samarbetsförordningens tillämpningsområde

Konsumentombudsmannen, dataombudsmannen, Transport- och kommunikationsverket, Konkurrens- och konsumentverket samt Tillstånds- och tillsynsverket har i denna lag föreskrivna befogenheter i ärenden som omfattas av samarbetsförordningens tillämpningsområde, när de enligt 2 § 1 eller 3 mom. är behöriga myndigheter.

Betänkande EkUB 19/2026 rd

13 §

Påföljdsavgift för brott mot vissa bestämmelser i konsumentskyddslagen

Påföljdsavgift kan påföras en näringsidkare som till konsumenternas nackdel uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot eller åsidosätter följande bestämmelser, skyldigheter eller förbud i konsumentskyddslagen (38/1978):

1) bestämmelsen i 2 kap. 4 § om krav på identifierbar marknadsföring, förbudet enligt 2 kap. 5 § mot att medföra risk för förväxling, förbudet enligt 2 kap. 6 § mot osann eller vilseledande information, förbudet enligt 2 kap. 6 a § mot att marknadsföra konsumtionsnyttigheter genom irrelevanta och icke-egenskapsbaserade påståenden, förbudet enligt 2 kap. 6 b § mot att använda ett miljöpåstående om framtida miljöprestanda, förbudet enligt 2 kap. 7 § mot att utelämna väsentlig information, förbudet enligt 2 kap. 9 § mot aggressiva förfaranden, bestämmelsen i 2 kap. 10 § om leverans av konsumtionsnyttigheter utan beställning, skyldigheten enligt 2 kap. 10 a § 1 mom. att begära konsumentens uttryckliga samtycke till tilläggsavgifter, skyldigheten enligt 2 kap. 11 § att i ett meddelande om nedsatta priser på en vara ange det lägsta pris till vilket varan har marknadsförts före prissänkningen, skyldigheten enligt 2 kap. 12 § att vid marknadsföring lämna information om samerbjudanden och tilläggsförmåner eller förbudet enligt 2 kap. 14 § 1 mom. mot att vid telefonkommunikation som gäller ett avtal om konsumtionsnyttigheter som näringsidkaren har ingått anlita en tjänst som strider mot den bestämmelsen,

---

16 §

Påföljdsavgift för brott mot bestämmelser om lämnande av information

Påföljdsavgift kan påföras en näringsidkare som till konsumenternas nackdel uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot eller åsidosätter följande bestämmelser eller skyldigheter i konsumentskyddslagen:

1) informationsskyldigheten enligt 2 kap. 8 § vid saluföring av specificerade konsumtionsnyttigheter, skyldigheten enligt 2 kap. 8 a § att ge information innan ett avtal ingås i fråga om annan försäljning än hem- och distansförsäljning, skyldigheten enligt 2 kap. 8 d § att tillhandahålla information om huvudparametrarna för sökresultat, skyldigheten enligt 2 kap. 8 e § att tillhandahålla information om konsumentrecensioner eller skyldigheten enligt 2 kap. 8 f § att informera om jämförelse av miljö- och samhällskonsekvenser,

---

Bestämmelserna i 2 § 3 mom. 3 och 4 punkten samt 3 § 1 mom. träder i kraft den 31 juli 2026. Lagens 13 § 1 mom. 1 punkten och 16 § 1 mom. 1 punkten träder dock i kraft först den 27 september 2026.

Betänkande EkUB 19/2026 rd

Helsingfors 4.6.2026

I den avgörande behandlingen deltog

vice ordförande Pauli Aalto-Setälä saml
medlem Noora Fagerström saml
medlem Kaisa Garedeu saf
medlem Lotta Hamari sd
medlem Timo Harakka sd
medlem Hilikka Kemppi cent
medlem Timo Mehtälä cent
medlem Mikko Ollikainen sv
medlem Merja Rasinkangas saf
medlem Oras Tynkkynen gröna
medlem Johannes Yrttiaho vänst
ersättare Minna Reijonen saf.

Sekreterare var

utskottsråd Lauri Tenhunen.